

Lov Nr. 196 af 17. Juli 1915 om Straf for »den, der offentlig i Skrift eller Tale ubeføjet sigter danske Statsmyndigheder for ved Afgørelser angaaende Landets Ind- og Udførsel ikke at iagttage den Upartiskhed overfor krigsførende Lande, som Neutraliteten gør til Pligt«, saavel som for »den, der offentlig i Skrift eller Tale søger at ophidse Befolkningen mod en krigsførende Nation«, skulde efter sin § 2 bortfalde den 1. Januar 1916, hvis den da ikke forinden var ophævet ved kongelig Anordning. Ved Lov Nr. 314 af 22. December 1915 forlængedes Lovens Gyldighed til 1. August 1916, og ved Lov Nr. 223 af 24. Juli 1916 forlængedes Gyldigheden af Loven yderligere til 1. Februar 1917 — stadig med den samme Tilføjelse: forsaavidt den ikke forinden er ophævet ved kongelig Anordning. Ved den nye Lov forlænges Lovens Gyldighed yderligere indtil Udgangen af Januar 1918 — »medmindre den forinden er ophævet ved kongelig Anordning«.

Det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag, der havde samme Indhold som den senere stadfæstede Lov, blev i *Folketinget* ved et Navneopraab, der var nødvendiggjort ved, at der ved en paa almindelig Maade foretagen Afstemning ikke afgaves et tilstrækkeligt Antal Stemmer, vedtaget med 55 St. mod 3 (Lillelund, Wulff og Abrahamson). „Stemmer ikke“ svarede 6 (Moltesen, Nørhave, Pinstrup, L. Rasmussen [Ribe A. 4. V.], C. Sørensen og Vanggaard), og 47 var fraværende (Jacob Christensen [syg], N. C. Christensen, Ellinger, Gunnar Fog-Petersen [syg], Johs. Fog-Petersen, Foss, Fraenkel, Gjerding, H. P. Hansen [Randers A. 1. V.], Martin Hansen, Rasmus Hansen, Hansen Staunbjerg, Hegelund-Lange, Jensen-Nybjerg, Jessen, Kierkegaard, K. M. Klausen, Eduard Larsen, Thomas Larsen, Laursen, Marott, Edward Mortensen, P. Munch, Munk-Poulsen [syg], N. Neergaard, Wenzel Neergaard, Hans Nielsen [Skanderborg A. 1. V.], Henrik Nielsen, Martin Olsen, P. Pedersen, L. Rasmussen [Vejle A. 1. V.], Rode, Samuelson [syg], Schovelin, Slesbager, Sporon-Fiedler, Starcke, Stauning, Stilling [syg], S. Sørensen [syg], Wilmann, J. Andersen, Borghjerg og Bresemann samt med Orlov: Jacobsen, L. D. Rasmussen og Andreasen). — I *Landstinget* henvistes Sagen til et Udvalg, der delte sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Bojsen, Dalsgaard, Ole Hansen, Harald Jensen, Kragh, Nygård, Jørgen Pedersen og Triel) udtaler i Betænkningen, at for de fleste Medlemmers Vedkommende lige saa lidt som for Udvalgsflertallet i Juli 1915 gælder det, at man føler sig overbevist om Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af at lovgive paa